

EL JOC LLIURE

"Tenia 3 anys. I la nena agafava totes les nines que tenia a l'habitació i les col·locava al passadís de casa. Quan les tenia ben alineades, els parlava com si fos la seva mestra i els explicava històries i mil i una coses més".

L'anècdota la recorda el pedagog Xavier Ureta, que la va viure a casa seva, com a pare. "Nosaltres, els pares, mai no li vam dir que ho fes, era tot iniciativa seva, i s'ho passava molt bé".

La criatura estava fent joc lliure. La llibertat de pensament es forma en el joc lliure. Ho afirma la catedràtica de la Facultat d'Educació de la Universitat de Barcelona Maria Rosa Buxarrais. "Els adults arribem a pensar que no fer res, que les criatures no facin res, és perdre el temps, però no és així", afegeix la catedràtica. Així doncs, el joc lliure, com també el fet d'avorrir-se, "és una emoció humana legítima" i, encara més, "un dret dels infants".

Jordina Costa explica que "la falta de temps i la por a l'avorriment han portat les criatures a no jugar al que vulguin". A l'hora de definir el joc lliure, la Jordina sosté que "és vital per al creixement de l'infant, és la seva forma d'expressió". Cada infant escull el moment, els elements i el temps que necessita per jugar, sense cap objectiu ni finalitat. De fet, "el joc és la manera de créixer de les criatures, essencial en el seu aprenentatge cognitiu, motriu, però també emocional", explica.